

ellas, ja omma kahhe õede eest. — Venjam korjas
neid ennese jure ja Jummal armo olli temmaga! —
Salom. õppet. san. 14, 21. „Kes hääda-
liste peale armo heidab, on wågga õnnis!“ —

Kas olled tru orri?

Liso olli omma ausa wannematte suur tööm, sest
nemmad ollid tedda sure holega üleskašwatand; temma
õppis keik mis selle tüttarlapsele tarvis on,
käs woeras maias tenistust peab otsima ja omma tö-
ga omma pea peab toitma. Keik nabri rahvas ráki-
sid temmast fui ühhest wågga armsa ja ausa tüttar-
lapsest, kennest iggamees, kes tedda tundis, suurt
luggu piddas. Ei sanud agga Liso kaua omma wan-
nematte maias ellada, sest fui olli 12 aastaid wan-
naks sanud, siis ollid jo mõlemad wannemad árra-
surnud. — Kui emma olli surremas, issa olli jo en-
ne surnud, siis pallus üks naber tedda, et piddi tem-
male lubbama, lisut ennese jure kašwandikkufs wót-
ta, mis ni mitto teised nabrid ka sowisid; agga sel-
les, kes esmalt tedda olli ennesele pallund, andis em-
ma omma last hea melega. Kui Liso olli täieks in-
nimesseks sanud, leris kainud ja Jummal armo
laual wästo woetud, jábhi temma veel 4 aastaid
omma kašwataja maias, ja hakkas siis omma ennese

leiba otsima. Sedda piisut wärra, mis ell omma
wannemattest párrind, ta finkis omma wennale, et
piddi joudma üht ammeti õppida. Temma leidis pea
tenistust ja olli ni sannafulsil, siwus, tru ja keige
tö jures ferme, et omma pitka tenistusse aial agga
pari sakste jures olli tenimas, sest et ta ennam fui
10 aastaid ühhel kohhal paigale olli. Jummal olli
temmale terwe ja priške kehha onnud, ja armastas
tööd, sellepárrast temma ka ei otsind ennesele hõlp-
sama ello; mehhele temma ka ei tahtnud miuna,
waid ütles: „neid wisi innimesi on muidogi Ma peál
fül, mis minna haffan nende hulga veel kašwata-
ma!“ Ommad leibawannemad ta armastas keigest
süddamest, hoidis nende warra nenda fui se olleks
temma omma ollewad, ja fui näggi ehk kulis, et nem-
mad middagi sowisid, mis temma joudis neile tehha
ehk murretsedä, siis ta ep olnud enne rahhul, tunni
nemmad sedda piddid kätte sama. — Temma arma-
tus leibawannematte wästo, temma lahke meel,
temma triuus ja tašsandus, temma armsad wisid
wannematte laste wästo ja se suur hool, mis ta
nende eest kandis, teggi tedda ka wågga armsaks lei-
bawannematte melest, kes tedda ennam fui orja ei
piddant, waid fui üht armsa koddakoust ja suggulast.
Kui Liso jo hakkas wannaks sama, sai temma kuul-
da, et üks neist saksadest, kelle jures temma jo mitme
aasta eest olli tenind, mõnda sugguse õnnetusse ja